

under den Diskussion, som muligvis vil finde Sted.

Christiansen: Jeg skal allerførst tilde mig overfor den højtærede Minister at udtale min Tilfredshed med, at dette Lovforslag er blevet forelagt Tinget i den Skikkelse, det har faaet ved Forhandling mellem Ministeriet og Københavns Kommunalbestyrelse. Hvad jeg derimod ikke i samme Grad er tilfreds med, er, at Forslaget først kommer til Behandling i denne Samling. Forholdet er jo det, at den paa-gældende Paragraf i Indlemmelsesloven lover Befolkningen i disse Bydele, at Reglerne vedrørende Valgretten skulle revideres inden 6 Aar. Og der kan jo med Føje gøres gældende, at Udtrykket „senest om seks Aar“ ikke er enstydigt med, at der absolut skulde hengaa saa lang Tid.

Der har derfor været stærke Klager over, at Valgretsreglerne ikke allerede for Aar tilbage ere blevne underkastede Revision, saaledes at Befolkningen i disse Bydele kunde komme til at nyde fælles Ret med de øvrige københavnske Skatteborgere. Det er imidlertid ikke sket endnu, og det, der i heldigste Tilfælde vil kunne ske, er jo, at Varigheden af Mandaterne for to af Distrikternes Repræsentanter maa forlænges i tre Maaneder, og Vælgerne i disse Distrikter altsaa undvære deres Valgret i et Aar. Hvis man derimod havde forelagt Forslaget i Fjor, kunde Vælgerne allerede have afgivet deres Stemme i dette Aars Marts Maaned.

Den sidste ærede Taler (Bramsen) lod en Bemærkning falde om, at Vilkaarene i disse Distrikter sikkert ikke i nogen synderlig Grad vare forandrede siden det Tidspunkt, da Lovene af 1900 bleve vedtagne. Dette holder jo imidlertid aldeles ikke Stik. Jeg har tilladt mig at tage nogle Tal af Københavns Statistik fra 1904, hvilke ere af en noget anden Beskaffenhed end dem, den sidste ærede Taler nævnede. Saa vidt jeg erindrer, sagde det ærede Medlem, at der i de indlemmede Distrikter maaske knap boede 25,000 Mennesker. (*Bramsen:* knap 30,000). Jeg gør da opmærksom paa, at der i Sundbyerne alene bor 29,000 og i Valby og Brøndshøj tilsammen ca. 23,000, hvad der med andre Ord vil sige, at der i alle de indlemmede Distrikter er et Indbyggerantal paa omkring 52,000. Jeg skal yderligere anføre, at Borgmesteren for Magistratens 1ste Afdeling i København, da denne Sag var til Behandling i Kommunalbestyrelsen, oplyste, at Antallet af Vælgerne til Borgerrepræ-

sentationen for Sundbyernes Vedkommende var 4,600, for Valby ca. 1,600 og for Brøndshøj ca. 1,700. Det vil med andre Ord sige, at 3,300 Vælgere kunde have haft Adgang til at afgive Stemme allerede i dette Aars Marts Maaned, hvis ikke den højtærede Minister var bleven forskrækket for de Henvendelser, han modtog fra Grundejerforeningerne. Jeg maa maaske tilføje til Oplysning for det ærede Medlem, der talte før, og til Belysning af, at Vilkaarene ere noget forandrede, siden Lovene af 1900 bleve vedtagne, at der i de vedkommende 3 Bydele, i Henhold til statistiske Oplysninger, alene i Aaret 1904 er bygget Boliger til 1,091 Familier, udelukkende 1, 2 og 3 Værelses Lejligheder, og at den Befolkningsforøgelse, som København har været Genstand for i det samme Aar, hvilken i alt opgøres til ca. 4,800 Mennesker, falder paa de indlemmede Distrikter med ikke mindre end 4,300 Mennesker, saaledes at Forøgelsen i den gamle By er saare ringe. Dette er autentiske Tal, som der maa tages noget Hensyn til, naar vi tale om denne Sag. Naar nu det ærede Medlem mener, at der vil være Grund til at udsætte Afgørelsen af denne Sag og til at forlænge den nuværende Gyldighedsfrist, vil jeg tillade mig at anbefale det høje Ting ikke at følge det ærede Medlem, men at følge Forslaget som det foreligger. Det, der er sket, og det, som de af mig anførte Tal vise, er, at disse Distrikter i Løbet af ganske faa Aar ere blevne fuldstændig københavnsere, eller hvad jeg skal kalde det. Det er københavnske Arbejdere af forskellig Art, som flytte derud, udelukkende for at faa lidt mere Sol, Lys og Luft, og de føle sig ganske naturligt i ét og alt som københavnske Borgere. Det er mig heller ikke muligt paa nogen Kant at faa fat i, hvad Grundejerne eller andre derude skulde have at indvende imod, at Distrikterne nu fuldt ud gaa ind under københavnske Forhold. Jeg véd godt, at der er fremkommet adskillige Besværinger, saa om det ene og saa om det andet, men det virkelige Forhold er det, at Københavns Kommune paa alle Omraader af større Betydning — jeg tænker særlig paa Skolevæsen, Hospitalsvæsen, Politivæsen, Brandvæsen osv. — har lagt store Summer i disse Bydele og gjort, hvad den kunde for at hjælpe dem frem og modernisere dem, saa de kom til at ligne den øvrige By. Men der er noget andet, som ikke er kommet officielt frem i alle disse Besværinger. Det er jo slet ikke Særbyrderne, der tynde